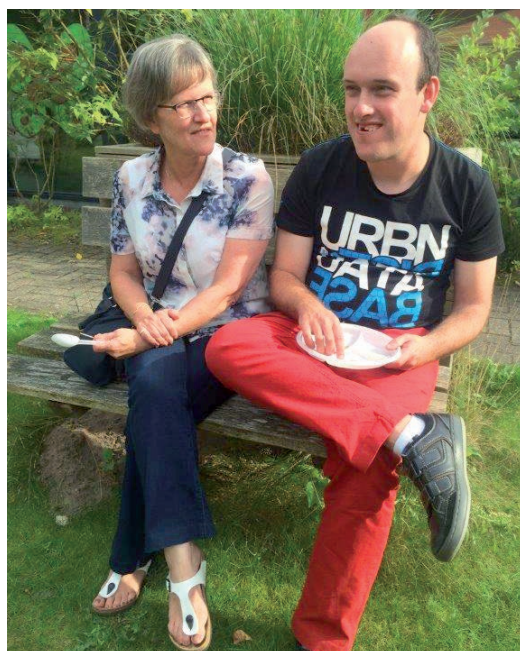

DE DAG VAN...

ZES CLIËNTEN VAN AMERPOORT VERTELLEN OVER WERK EN DAGBESTEDING.

Samen werken aan een goed leven voor mensen met een verstandelijke beperking. Voor de een betekent dat dagbesteding in een beschutte omgeving, voor de ander betaald werk of een leuke 'oude dag'. De mogelijkheden zijn heel divers, zoals blijkt uit deze uitgave: zes cliënten vertellen over hún dag.

Amerpoort

Bij Het Leemveld zit ik bij Maak 't ff. Dat is een creatieve groep. Ik maak mooie dingen van klei en ik schilder. En we verkopen die ook! Daar ben ik best trots op. Vanuit Het Leemveld ga ik een dag per week mee met de Weggroep. We maken dan schoon bij de jeu de boules vereniging.

Ik doe dus verschillende dingen. 5 dagen op 1 werkplek lijkt me niks. Alles hetzelfde is niet leuk. En nu werk ik dus ook in het Serviceteam van Vosseveld. Ze waren op zoek naar mensen die dit kunnen. Je moet hapjes maken, schoonmaken, netjes en gastvrij zijn. Het is belangrijk dat je goed trappen kan lopen, want er is geen lift.

Ook nu moest ik wel wennen aan het idee van weer een nieuwe werkplek. We zijn eerst gaan kijken. De vaste begeleiding van Het Leemveld ging mee. Dat scheelde. Wel vroeg ik me af hoe ik hier kon komen. Van de bus houd ik niet, want ik heb vaak stress dat-ie niet op tijd is.

Ik ben toen eerst gaan lopen. Na een tijdje ging ik oefenen om hier met de fiets te komen. Eerst fietste een begeleider

DE DAG VAN JOYCE SOUVEREIN (30)

'WIJ BRENGEN GEZELLIGHEID'

“Mijn naam is Joyce, ik ben 30 jaar. Ik werk 5 dagen per week en doe hele verschillende dingen. Eerst zat ik op De Elleboog, bij de keukengroep. Ik bakte daar appeltaarten. Tot ik 6 jaar geleden naar Het Leemveld ging; dat was dichterbij huis.

Ik vond dat wel lastig hoor, om van plek te veranderen. Ik heb er toen goed over gepraat, over hoe ik daar kon wennen. Ik heb daar tijd voor nodig. Nu ben ik gewend en wil ik niet meer terug.

mee. Nu weet ik zelf de weg en hoeft dat niet meer. Ik vind het fijn om te fietsen. Zelfs als het regent.

Ik heb het hier erg naar mijn zin. Volgende week komt de nieuwe keuken. Dan kan ik ook weer appeltaarten bakken! Maar we doen ook andere dingen, zoals post brengen en schoonmaken. Ik leer hier veel. We leren ook van elkaar, want iedereen is goed in iets anders.

Het is gezellig op Vosseveld. We doen belangrijk werk. Want zonder ons... wie moet het dan doen? We zeggen elke morgen iedereen gedag en de mensen die hier werken worden dan blij. Ik denk dat we ook meer gezelligheid brengen. Ik vind het ook belangrijk, die gezelligheid.”

Joyce woont in Het Fierhuis in Soest en werkt onder meer bij het Serviceteam Vosseveld

“Ik werk 3 dagen bij zorgboerderij Birkzicht in Soest en sinds begin dit jaar ook op de Wagenwerkplaats in Amersfoort. Daarvoor werkte ik nog in het Cultureel Centrum van Amerpoort, in de horeca. Maar ik wilde wat anders. Dora, mijn begeleider van de Verbindingsweg, dacht dat de Wagenwerkplaats wel iets voor me zou zijn.

Ik liep 2 dagen mee en vond het meteen een goed idee. Zo ben ik hier komen werken. Toen ik hier kwam, was alles nog kaal. Het pop-up restaurant was nog niet klaar. Ik ben begonnen met het schilderen van de keuken.

Daarna heb ik in onze ‘container’ de elektra aangelegd. De elektriciën deed het voor en legde me uit hoe het moest. Ik vind het nu niet moeilijk meer, als je de kleuren maar uit elkaar houdt. Maar ik wist niet dat ik het in me had. En nu wil ik wel meer leren over elektra. Maar of dat mogelijk is?

Mijn dag is heel afwisselend. Ik probeer altijd te beginnen met een kopje koffie. Dan verzorg ik de kippen en vogels die bij het restaurant horen. En dan hoor ik wat we die dag

DE DAG VAN REMY SUURLING (27)

‘IK WIL MEER LEREN OVER ELEKTRA’

gaan doen. Soms heb ik de avond van tevoren al een appje gehad, waarin staat wat we gaan doen.

Voor de Tekagroep doen we verschillende klussen. Elke dag is weer anders. Zo gingen we vandaag ergens met een breekijzer het plafond slopen. En vorige week heb ik 50 lampen opgehangen bij Hoeve Sparrendam in Hoevelaken.

Ik werk hier met 5 of 6 collega’s, maar we kunnen nog wel mensen gebruiken. Ik kan het iedereen aanraden. Misschien moet je het een keer ervaren. Maar je moet wel tegen een stootje kunnen, hoor. En niet bang zijn om vies te worden. Het is echt bikkelen. Soms loop je een schaafwond op. Of sta je in een spijker.

Meestal werk ik van half 10 tot 4 uur. Soms moeten we wat langer doorwerken, zoals laatst toen we in Hoevelaken stoelen hebben uitgepakt. Maar het kan ook zijn dat je weer eerder klaar bent.

Ik vind het allebei leuk, werken met beesten en elektra. Dat ik hier in de container de stopcontacten heb aangelegd en de draden doorgetrokken, daar ben ik heel trots op. De elektriciën heeft mij daarvoor ook complimenten gegeven. Een elektriciën hadden ze nog niet.”

Remy woont in Baarn en werkt bij zorgboerderij Birkzicht en de Wagenwerkplaats in Amersfoort.

Mijn begeleiders twijfelen of ik BOA kan worden. De opleiding is best zwaar en het is ook geen baan van 9 tot 5. Je moet er stevig voor in je schoenen staan. Misschien kan een jobcoach met me meekijken en meedenken.

Verder heb ik veel hobby's. Ik zit op hockey en doen aan MMA (Mixed Martial Arts), dat is een vorm van kickboksen.

Daarnaast ben ik druk in de politiek. Ik ben al sinds mijn achttiende actief voor de SP. Ik hou me bijvoorbeeld bezig met gehandicapte jongeren die op straat zwerven en geen dak boven hun hoofd hebben. De partij vraagt me vaak of ik wil meedenken over dat soort dingen; over de zorg en wat ik daarvan vind. Ook ben ik regelmatig aan het flyeren of in mijn rode jas posters aan het plakken in het land.

Vorig jaar ben ik gekozen voor de cliëntenraad van Amerpoort. Ik krijg nu een goed beeld hoe het bij Amerpoort werkt, en dat is leuk. Daarnaast zit ik bij Ed@loket. Daarmee willen er voor zorgen dat cliënten van Amerpoort eenvoudige informatie krijgen. Want pas als we de informatie begrijpen, kunnen we echt meedoen.

DE DAG VAN WILLIAM MEERBEEK (37)

'IK BEN EEN DRUK ONDERNEMERTJE'

"Ik werk 3 dagen per week bij de Attent in Hilversum. Dat doe ik nu 4 jaar. Ik heb het naar mijn zin. De collega's zijn aardig en ik heb een goede klik met de bedrijfsleider. Dat vind ik belangrijk.

Ik heb ook wel ideeën wat ik nog meer zou willen. Ik ben laatst gaan kijken op de Dag van de veiligheid. Toen hoorde ik voor het eerst van het beroep van BOA, buitengewoon opsporingsambtenaar. Dat lijkt me wel wat. Ik zie hier in de buurt veel hangjongeren die denken dat het plein hun thuis is. Een wijkagent kan daar vaak niet tegenop boksen omdat hij niet genoeg tijd heeft. Ik zou hem misschien kunnen helpen.

Volgens mijn begeleider ben ik een druk ondernemertje. Mijn begeleider zegt dat ik soms zelf niet weet wat ik wil. Ik ben inderdaad aan het zoeken naar wat ik wil. Ik kan veel, maar heb wel een beperking. Daarom is het belangrijk om samen met mensen te kijken wat er kan."

William woont in een appartement van Namasté en werkt bij supermarkt Attent in Hilversum.

“Sinds 5 jaar ben ik met pensioen. Ik werkte 40 jaar bij de sociale werkplaats in Breukelen. Inpakwerk. Autozekeringen in 5 verschillende kleuren in een doosje doen.

Toen ik 63 werd, vroeg coördinerend begeleider Ilse me of ik met pensioen wilde. Ik werd een dagje ouder en zat elke dag op dezelfde plek en deed hetzelfde werk. Ik vond er niks meer aan. Ik werd er suf kan. Ik kon het werk met mijn ogen dicht doen. Het was mooi geweest. Ik had dat jaar 2 feesten: mijn jubileumfeest en mijn afscheidsfeest.

Ik twijfelde wel. De hele dag thuiszitten leek me een ramp. Ik was bang dat ik me zou vervelen. Maar samen met Ilse heb ik een plan gemaakt en bedacht hoe ik mijn week kon vullen. En wat blijkt? Ik ben helemaal voor niets bang geweest. Want ik heb genoeg te doen.

Ik ga elke week zwemmen in Breukelen, volg 2 computer-cursussen en een cursus gezond leven bij De Wilg. En sinds kort ga ik elke vrijdag naar de fysiotherapeut. Ook doe ik de was en hou ik mijn huis schoon. Ik kom tijd te kort. Ik

DE DAG VAN HENK VAN LUINEN (67)

‘LEEF MET ME MEE’

vind het wel moeilijk om keuzes te maken. Want 2 dingen tegelijk, dat kan ik niet.

Ik ben ook sneller moe, kan niet zo makkelijk meer lopen. Naar het winkelcentrum lopen, dat lukt niet meer. Mijn knieën doen pijn. Na 5 meter sta ik altijd even stil.

Een tip voor de begeleiders van Amerpoort? Leef met me mee! Ik krijg lichamelijke klachten en dat is soms moeilijk voor me. Dan is het fijn als ik daar onder 4 ogen over kan praten met mijn begeleider en dat ze meedenkt om een oplossing te vinden.

Als ik voor mezelf kookte, merkte ik dat ik heel moe was. Dan had ik ‘s avonds geen energie meer. Op advies van mijn begeleider eet ik nu 4 avonden per week mee met de groep. Dan kan ik ‘s avonds nog wat doen.”

Henk woont ruim 23 jaar bij Amerpoort, op dit moment in een eigen appartement in Terwijde, Utrecht.

Voor Nick is meedoen in de maatschappij niet echt weggelegd. Daar zijn teveel onverwachte dingen. De veiligheid van Nieuwenoord is beter. Hij gaat nu op het terrein vijf dagen per week naar Condor, een dagbesteding voor jongvolwassenen. Wij zijn daar als ouders heel blij mee.

Hij gaat elke week naar de sportzaal en het zwembad. Ook organiseren zijn begeleiders vaak een kookactiviteit. Dat zijn activiteiten waar hij erg van geniet. Nick is heel duidelijk in wat hij wel en niet wil. Hij houdt niet van tekenen en knutselen. Hij zit liever op de schommel in de tuin.

Het laatste jaar is hij steeds minder actief. Het is niet duidelijk hoe dat komt. Gaat zijn lichamelijke conditie achteruit door zijn epilepsie? Of heeft hij last van de drukte bij Condor? Nick valt overdag vaak in slaap. In de zomer ligt hij op de trampoline in de tuin. In de winter doet hij vaak een dutje in de stoel of soms zelfs staand.

De dagbesteding is grondig verbouwd. Er zijn cliënten bijgekomen. Op sommige dagen zijn er 9, allemaal met moeilijk verstaanbaar gedrag. De bewegingsruimte is dus kleiner geworden. Nick kan niet goed tegen drukte en

DE DAG VAN NICK BALDWIN (35)

'LIEFST ELKE DAG HETZELFDE'

Aangezien Nick niet kan praten, vertelt zijn moeder Janny Baldwin zijn verhaal.

“Aan Nicks gezicht kun je zien hoe het met hem gaat. Hij heeft een zachtaardig karakter en een sterke mimiek. Zijn verstandelijk vermogen wordt geschat op dat van een kind van 15 maanden. Hij heeft wat ze ‘moeilijk verstaanbaar gedrag’ noemen. Hij is snel overprikkeld, kan niet tegen onverwachte dingen en gaat dan helemaal uit zijn plaat.

Tien jaar woont Nick nu op Nieuwenoord. Eerst deed hij dagbesteding bij Het Leemveld in Soest, maar dat ging niet meer. Als hij overprikkeld raakte, liep hij weg, zomaar de deur uit. Het Leemveld ligt aan een drukke weg, dus dat werd te gevaarlijk.

veranderingen; dat geeft extra prikkels. Het is fijn dat hij vaste begeleiders heeft, in de woning en op de dagbesteding. Zij kennen hem goed en zijn op hem ingespeeld. Ze snappen sneller wat er aan de hand is.

Voor Nick is duidelijkheid belangrijk. Elke dag in dezelfde volgorde: opstaan, douchen, aankleden, eten en naar dagbesteding gaan. Ook op Condor is een vast patroon essentieel: eerst jas uit, kopje koffie drinken, dan naar toilet en vervolgens een activiteit. Die structuur biedt veiligheid.

Feestdagen en het weekend zijn lastig voor Nick, omdat die dagen anders zijn dan anders. Het liefst heeft Nick elke dag hetzelfde.”

Nick woont op Vijverlaan 5 op Nieuwenoord en gaat naar dagbesteding Condor 3.

Aangezien Anne niet kan praten, vertelt haar vader Ties ter Horst haar verhaal

Vanaf het moment dat Anne geboren werd, wisten we dat er iets niet in orde was. Dat we onze handen vol aan haar zouden hebben. Maar toen ze mij meteen onderpoepte wist ik: 'Het zit wel goed tussen ons'.

Anne heeft een onbeschreven syndroom. Het kan zijn dat ze uniek is. Dus ja, wat hebben we er aan om te weten wat haar IQ is. Ik merk dat ze in sommige dingen heel slim is en in andere dingen weer niet. Ze zal nooit kunnen praten en naar school kunnen, maar haar EQ is feilloos. Anne voelt meteen aan als iemand verdrietig is. Dan gaat ze knuffelen.

Als klein 'puppy' van 5 jaar begon ze bij Kinderdagcentrum Onder Een Dak in Amersfoort. Inmiddels is Anne 16 en 'veteraan'. Ze mag tot april 2019 blijven, dan wordt ze 18. We zijn nu op zoek naar een vervolgplek voor haar. Ik heb het romantische idee dat ze misschien naar een zorgboerderij kan. Anne is dol op dieren.

DE DAG VAN ANNE TER HORST (16)

'HET IS ZO LEUK ALS ZE TROTS IS OP ZICHZELF'

Zo heeft ze een speciale band met Lizzy, de therapiehond. Ze adoreert haar en doet alles na. Zo heeft ze geleerd om met een lepel te eten. Dus Lizzy kreeg een slab om en at van een eigen lepel. En Anne deed dat na. Nu lepelt ze haar fruityoghurt zelf naar binnen. Soms wordt het een kliederboel en zit het 's middags nog in haar haar. Maar ja, ieder kind moet het leren.

De hond leert haar ook spullen op te ruimen. Dat is overigens geen verplicht corvee of zo. Het doel is dat ze zich trots kan voelen. En het is leuk om te zien dat ze trots is op zichzelf. Je merkt dat prikkels zoals dieren, muziek en zwemmen haar helpen. Maar ja, wat gister werkte, hoeft vandaag niet te werken.

Ik zie dat ze met lol naar 'school' gaat. Met het grootste plezier stapt ze 's ochtends in het busje en komt ze 's middags terug. In een schriftje of via de Whatsapp lees ik hoe haar dag was. Naast de hondentherapie heeft ze muziektherapie en ze gaat elke week zwemmen. Ook is er een vrijwilligster die vaak met haar gaat wandelen. Ik heb ook een mini Ipad gekocht met dezelfde spelletjes die ze op school speelt.

Ik heb geleerd dat je niet uit moet gaan van je eigen perceptie van geluk. Anne is gewoon Anne. Vroeger lachte ik om haar, nu met haar. Het is een lekker ding. We hebben lol met elkaar.

Anne woont thuis en gaat door de week naar Kinderdagcentrum Onder Een Dak.